

תת"ע 9088/04 - מדינת ישראל נגד עידן זהביות - עו"ד דוד גולן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9088-04-17 מדינת ישראל נ' עידן זהביות

לפני כבוד השופט דן סעדון

מדינת ישראל

הנאשמה:

נגד

עידן זהביות - עו"ד דוד גולן

הנאשמה:

החלטה

לפני בקשה להתריר לנשפט לחזור בה מהודאותה.

1. הנשפט הועמדה לדין בעבירה של נגיעה ב.nihorot העולה על המותר. העבירה נאכפה באמצעות מערכת א'.3. תחילת ביקש הסגנור לדוחות את הדיון על מנת לאפשר לנשפט לצרף תיק זה לתיק אחר אף הודה במינויו לנשפט לצורך צירוף התקיק. בסופו של יום המהלך לא צלח וביום 30.4.18 הודה סגנורה של הנשפט במינויו לנשפט. הנשפט הורשעה בדיון. דיון הטיעונים לעונש נדחה **לבקשת הסגנור** אך במועד הנדחה בתקשה התביעה, על דעת הסגנור, לקבוע את התקיק **لتזכורת צדדים** לאחר פגרת הקיץ וכך היה.

2. בדיון מיום 16.9.18 ביקש הסגנור להתריר לנשפט לחזור בה מהודאותה ולכפור במינויו לה בכתב האישום. הנימוק שניתן היה הכרעת דין של בימ"ש לתעבורה עכו בתיק פל"א 13-08-4745 מדינת ישראל נ' בדראן (6.9.18) במסגרתו נקבע, בין היתר, כי לא הוכחה אמיןותו של מערכתי א' 3 (להלן: "**תיק עכו**"). התביעה התנגדה לבקשתו. עד כאן תיאור הרקע לבקשתו ומcause הכרעתו.

3. סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לנשפט בכל עת לבקש להתריר לו לחזור בו מכפирתו. בימ"ש עתר לבקשה אם מצא "ニימוקים מיוחדים" התומכים בה. הפסיקה שדנה ב"ニימוקים מיוחדים" קבעה כי ככל נימוקים אלה נסבים סביר פגם או פסול ברצונו החופשי של הנשפט במשפט ההודאה, اي הבנת משמעוותה של ההודאה או כאשר ההודאה הושגה באמצעות פסולים (ע"פ 04/1932 רגב נ' מדינת ישראל (14.4.05)). לצד מסלול זה, השם דגש על פגמים בהודאת הנשפט, לא שללה הפסיקה מסלול אחר על פי ניתן היה להתריר לנשפט לחזור בו מהודאה גם אם לא

נפל פגם בהודאותו ובלבד שבית המשפט שוכנע כי הבקשה מונעת מרצון כן ואמתי להוכחת חפותו של הנאשם ולא מתור רצון לגורף תועלת משפטית. לצורך הכרעה במניעי הנאשם הנשם פותחו מבחני עזר שהתקמדו בעיתוי בה מועלית בבקשת הנאשם להתריר לו לחזור בו מהודאותו. נקבע כי ככל שהבקשה מועלית בשלב מוקדם יותר של הדיון ניתן להניח כי היא כי היא מונעת מרצון כן של הנאשם להילחם על חפותו. העלאת בקשה בשלב מוקדם של הדיון ובפרט לאחר גזר הדיון יוצרת חשש כי ביסוד הבקשה לא ניצב רצון כן של הנאשם להוכיח את חפותו אלא הבקשה מונעת מאכזבה מגזר הדיון ותוך ניסיון לגגל לאחרור את המראות על ידי ביטול ההודאה ועמה ביטול הכרעת הדיון.

מבחן העיתוי הוא אינדיקטיה למנייעו של הנאשם אף הוא אינו בעל ממשמעות מכראת. כך, עשויים להיות מקרים בהם תתבקש חזרה מהודאה עוד לפני מתן גזר הדיון ובכל זאת יחולו על בקשה זו אמות מידת זהות לאלה המוחלות בעניינו של הנאשם שביקש להתריר לו לחזור בו מהודאה לאחר גזר הדיון. לעניין זה נקבע כי **"דומני כי במשור העקרוני יש טעם בטענה זו מצד המשיבה שהרי החשוב הוא לא אם ניתן גזר דין אם לאו אלא האם נוסף למשווהה ניתן משפטיא-דינוי כלשהו, אשר משנה אתamazon הסיכוןים והסיכויים, כפי שהיא במועד שבו הודה הנאשם במיוחס לו (ע"פ 11/6349 שנידר נ' מדינת ישראל, פס' 22 (10.6.13))."**

בעניינו מוביל **לכוארה** "ישום האמור לעיל לדחיתת הבקשה. סוד גליי הוא בקרבת העוסקים בתחום דיני התעבורה כי במסגרת ההליך בתיק עכו נבחנה אמיןנותה של מערכת א' 3. סביר מאוד להניח כי סנגורה של הנאשם, הבקייא והמנוסה ברזי התחום, ידע על התנהלות תיק עכו בעת שהודה בשם הנאשם במיוחס לה בכתב האישום. כיוון שבעת ההודאה לא ניתן היה לפסול אפשרות כי ההליך בתיק עכו יסתומים בזכותו של הנאשם עקב אי הוכחת אמיןנות מערכת א' 3 נובע מכך כי בבקשת הנאשם CUT מבוססת על שקלול שגוי של הסיכוןים והסיכויים שרבצו לפתחה בעת שברירה להודאות במיוחס לה. בראיה זו, נראה כי אין לנשימת להלן אלא על עצמה אם שקללה לא נכון את סיכוןיה וסיכוייה ובחירה לפועל כפי שברירה.

עם זאת, וחurf האמור לעיל החלטי לקל את הבקשה ולהתריר לנשימת לחזור בה מהודאותה. אסביר: הצדדים בהליך זה אינם שווים בכוחם ובמהותם. וודאי שלא ניתן לראות בהם צדדים "לחוזה" או "מעין חוזה" העוסק בהקצת סיכוןים וסיכויים בעת קבלת החלטה ע"י הנאשם אם להודאות במיוחס לו אם לאו. האינטרס הציבורי הוא הצריך להכתב במקרה זה את התוצאה הרואה. אינטרס זה תומך באפשרות להתריר לנשימת לחזור בה מהודאה ולהילחם על חפותה חרף העובדה שעשתה (בראייה לאחרור) "מבחן טעות" בעת שברירה להודאות במיוחס לה. האינטרס הציבורי אינו מצוי בהרשעתה הנשימת או באירועה. עיקרו הוא בכך שמי עבר את העבירה יורשע בדיוןומי שלא עבר את העבירה - לא יורשע בדיון. זאת, יודגש, גם אם טעה בשקלול סיכוןיו וסיכוייו בהליך. ואמנם, גם אם הנתבעת טעה בשקלול סיכוןיה וסיכוןיה בעת שברירה להודאות כי הרשעתה בדיון תיוותר על כנה לאור סימן השאלה שהצדיב תיק עכו על

אמינות מערכת א' 3. אדגיש כי אין בדברים אלה כדי לנתקו של עניין בכל הנוגע ליכולת לסגור למצאים על מערכת א' 3. תמייה לעמדתי נמצאת דווקא בנסיבות החלטה של הטענה בהליך. כאמור, לאחר הרשות הנואמת וקבעת התיק לשמיית טיעונים לעונש הייתה זו **הטענה**, על דעתו של הסגנור, שביקשה לקבוע את התיק **لتזוכרת צדים** ולא לשמיית טיעונים לעונש. בקשה זו עשויה ללמד על כך שהצדדים צפו אפשרות כי ההכרעה בתיק עכו "תטרוף את הקლפים" ולצורך כך נקבע התיק דווקא לתזוכרת צדים ולא לטיעונים לעונש, שהוא המשך הטבעי והמתבקש לאחר הרשות הנואמת.

לאור האמור אני מקבל את הבקשה ומתרן לנואמת לחזור בה מהודאותה. התיק יועבר למזכירות לשם ניתובו למוטב אחר שיקבע מועד להקראה.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשע"ט, 02 אוקטובר 2018, בהעדך
הצדדים.